

Pałac w Karczewie

Pałac klasyczny, parterowy, wzniesiony dla Mikołaja Mielżyńskiego w latach 1805-1811. Przebudowany w 1908 r. przez Rogera Sławskiego dla Józefa Kęszyckiego. Pałac piętrowy, neobarokowy, ma w fasadzie głównej szeroki pozorny ryzalit podzielony pilastrami. Ryzalit zakończony jest trójkątnym tympanonem z kartuszem herbowym z herbem Kęszyckich. Pałac ma ganek z balkonem, jest nakryty dachem czterospadowym, a jednokondygnacyjne skrzydła dachem mansardowym. Główne wejście poprzedza przedsionek, przed którym znajduje się zadaszenie w formie przeszklonego daszku wspartego na żeliwnych kolumnach. W narożniku północno-wschodnim dołączona wieża, która w dolnej części jest wieloboczna, w górnej okrągła, nakryta stożkowym, dwukondygnacyjnym hełmem. Wnętrze pałacu zdewastowane po 1945 roku. Zachowany został środkowy holl z drewnianą stolarką schodów.

